

Bilag 2.

Justitsministeriet.

København, den 17. Marts 1938.

I Skrivelse af 2. Marts 1938 har det ærede Udvalg fremsat nogle Spørgsmaal vedrørende Forstaaelsen af forskellige Bestemmelser i Forslag til Lov om private Vejrettigheder. Foranlediget heraf skal man meddele følgende:

ad Udvalgets Spørgsmaal 1:

Naar der til en Ejendom eller nogen af dens Lodder findes to eller flere Veje, vil det formentlig næsten altid ved et Skøn — som eventuelt maa udøves af Retten — kunne afgøres, hvilken af disse Veje der er den væsentligste som Adgangsvej, og i saa Fald er §§ 1—2 ligefrem anvendelige. Skulde det Tilfælde forekomme, at to eller flere Veje, som i øvrigt opfylder alle de i § 1, henholdsvis § 2, angivne Betingelser, maa siges at have ganske samme Betydning som Adgangsveje til Ejendommen, vil hverken § 1 eller § 2 være anvendelig; men dette Resultat ses heller ikke at stride mod Forholdets Natur. Det maa nemlig normalt paahvile en Grundejer at sikre sine Vejrettigheder ved Tinglysning; forsømmer han dette, bør han i hvert Fald kun opnaa den ved Lovforslaget tilsigtede Beskyttelse, naar der foreligger en virkelig Trang dertil, og en saadan Trang kan ikke antages at foreligge, hvor Ejeren kan benytte flere lige væsentlige Adgangsveje. Mister Ejeren imidlertid — paa Grund af den manglende Retsbeskyttelse — en eller flere af sine Adgangsveje, saaledes at kun een eller den væsentligste Adgangsvej er tilbage, bliver naturligvis §§ 1—2 anvendelige.

ad Udvalgets Spørgsmaal 2:

§ 2, Stk. 2, sidste Punktum, maa finde analogisk Anvendelse paa en Køber, der har haft Medansvar for eller dog ved Købet har været bekendt med Vejforbindelsens Afbrydelse. En godtroende Køber maa der derimod kunne tillægges Vejret efter § 2, Stk. 2.

ad Udvalgets Spørgsmaal 3:

En Ejer, som har opnaaet Dom eller Kendelse i Henhold til § 2, har Adgang til ved Tinglysning af Dommen eller Kendelsen at sikre sig Retsbeskyttelse for den opnaaede Vejret; nogen Pligt til Tinglysning paahviler der ham imidlertid ikke, lige saa lidt som der i Almindelighed er Pligt til Tinglysning af Rettigheder. Forholdet er blot det, at den berettigede udsætter sig for Tab ved at undlade Tinglysning.

ad Udvalgets Spørgsmaal 4:

Grunden til, at Ordene „og Vejadgang“ foreslaas slettet i de to anførte Love, er — som anført i Bemærkningerne til Lovforslagets § 5, jfr. Bemærkningerne til Lovforslagets § 3 —, at der har foreligget nogen Usikkerhed med Hensyn til Betydningen af de ved de anførte Lovbestemmelser foreskrevne Notater i Tingbogen om Vejadgang, jfr. herved f. Eks. den i Særtryk vedlagte Skrivelse af 18. Februar 1932 fra Landbrugsministeriet. Man anser det derfor for rigtigst udtrykkelig at bestemme, at private Færdselsrettigheder kun kan opnaa Beskyttelse ved egentlig Tinglysning i Overensstemmelse med Tinglysningsloven, jfr. Forslagets § 3.